

Прахътъ нахлулъ въ голѣмитѣ салони на болницитѣ, гдето лѣкаритѣ правятъ операции. Всички операции били отложени, докато премине бурята. Прахътъ нахлулъ въ мелницитѣ. Тѣ сжщо били затворени, защото прахътъ се размѣсилъ съ брашното. Прахътъ се издувалъ толкова силно срещу автомобилитѣ, че лакътъ имъ се развалилъ. Телефоннитѣ разговори едва се чували. Теленитѣ огради на земеделскитѣ стопанства се наелектризирали; искри изскачали отъ рогата на добитѣка, който се разпилявалъ поради мрачината на прашната буря.

Когато ужаснитѣ прашни бури достигнали до най-голѣма сила, тѣ вдигнали прѣстѣта отъ изоранитѣ ниви на дълбочина 30 см., разпилявали посѣтитѣ семена и изскубвали изъ коренъ младитѣ растения. Загубитѣ сж огромни.

До преди 25 години по тия мѣста не се е явявала такава напасть. Но оттогава досега валежитѣ тамъ постепенно намаляватъ, защото мѣстността се оголва отъ растителността, която задържа влагата. Земеделскитѣ стопани, за да иматъ повече ниви съ зърнени храни, започнали да разораватъ пасищата си и изсѣкли отъ цѣлата областъ трайната растителност, която поддържа една постоянна влага. Тогава почнали да настѣпватъ голѣмитѣ прашни бури, които особно това лѣто направиха грамадни опустошения. И сега всички сж се замислили, какъ да съживятъ растителността, за да премахнатъ страшното природно бедствие.

Плъховетѣ ще бждатъ изтрѣбени. Всички знаемъ, какви голѣми пакости нанасятъ тѣ нареченитѣ домашни плѣхове. Отъ историята е известно, че тѣ сж пренесени въ Европа отъ Египетъ. Въ началото на 18 в. въ Европа сж пренесени и другъ видъ плѣхове, наречени „пжтешественици“. Тѣ сж дошли отъ Индия по сухъ пжтъ, въ сандѣцитѣ на английскитѣ кораби. Тоя родъ плѣхове, които сж много по-голѣми и много по-опасни отъ домашнитѣ, се появили въ Лондонъ за пръвъ пжтъ въ 1732 година, въ Парижъ презъ 1753 г., въ Германия въ 1770 година.

Плъховетѣ не само унищожаватъ хранитѣ въ житницитѣ, но сж и разпространители на много заразителни болести. Така напримѣръ, най-главни разпространители на чумата съ плѣховетѣ.

Досега сж опитвали много срѣдства за изтрѣбване на плѣховетѣ, но не сж постигнати голѣми резултати. Плѣхътъ е хигро звѣрче и умѣе добре да се предпазва. Не помагатъ нито отровнитѣ газове, нито другитѣ видове отрова. Щомъ видятъ, че нѣкой плѣхъ, следъ като е налапалъ отровата, почва да